

Kiusauksia

1 paastonajan sunnuntai: Matt. 4:1-11

Ari Savuoja

(Translation into English p. 6-10, Bastian Fähnrich)

Saarna Pyhän Luukkaan kappelissa, 17. helmikuuta 2013

Tämän sunnuntain evankeliumi on Matteuksen evankeliumin neljännestä luvusta:

Matt. 4: 1-11

Sitten Henki vei Jeesuksen autiomaahan Paholaisen kiusattavaksi.

2. Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen vihdoin tuli nälkä.

3. Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Jos kerran olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi."

4. Mutta Jeesus vastasi: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.'"

5. Sitten Paholainen vei Jeesuksen pyhään kaupunkiin ja asetti hänet temppelimuurin harjalle.

6. Hän sanoi Jeesukselle: "Jos kerran olet Jumalan Poika, niin heittäydy alas. Onhan kirjoitettu: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn. He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.'"

7. Jeesus vastasi hänelle: "On myös kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi.'"

8. Vielä Paholainen vei Jeesuksen hyvin korkealle vuorelle, näytti hänelle maailman kaikki valtakunnat ja niiden loiston 9. ja sanoi:

"Kaiken tämän minä annan sinulle, jos polvistut eteeni ja kumarrat minua." 10. Silloin

Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, Saatana! On kirjoitettu: 'Herraa, Jumalaasi, sinun tulee kunnioittaa ja ainoastaan häntä palvella.'"

11. Silloin Paholainen jätti Jeesuksen rauhaan, ja hänen luokseen tuli enkeleitä, jotka palvelivat häntä.

Nykyaikana puhutaan paljon kilpailemisesta ja voittamisesta. Lapset ja nuoret totutetaan jo pienestä pitäen kilpailemaan ja heidän mieleensä iskostetaan ajatus, että pitää yrittää voittaa. Koulussa pitää voittaa kaverit yrittämällä saada kokeista parempia arvosanoja. Aikuisetkin käyttävät paljon aikaa ja vaivaa voittamiseen. Urheilukilpailuissa pitää yrittää voittaa muut kilpailijat. Työtä hakiessa pitäisi voittaa muut hakijat.

Tätä taustaa vasten saatamme ehkä ajatella, että kun Jeesus voitti Paholaisen kiusaukset autiomaassa, sekin oli jonkinlainen ottelu tai kilpailu Jeesuksen ja Paholaisen välillä - ikään kuin nyrkkeilyottelu, jossa jännitetään, kumpi voittaa.

Jeesuksen kiusaukset olivat kyllä todellisia, mutta kamppailu Jeesuksen ja Paholaisen välillä ei loppujen lopuksi ollut eikä ole tasaväkistä. Paholaisella ei ole todellista omaa valtaa, vaan Paholainen on kuin Jumalan kädessään narusta ohjaama koira. Koira kyllä haukkuu ja pelottelee, mutta ei pääse yhtään sen pidemmälle, mitä Jumala sallii.

Miksi sitten Jumala salli nämä kiusaukset Jeesukselle, meidän Herrallemme.

On huomattava, että taustalla on Jeesuksen elämän vaihe, jossa Hän oli vasta aloittanut toimintansa: Pyhä Henki oli laskeutunut hänen päälleen kasteessa Jordanilla ja nyt Pyhän Hengen ensimmäinen työ oli johdattaa Jeesus paastoamaan 40 päivää autiomaahan.

Tämä kaikki valmisti Jeesusta hänen elämänsä tärkeimpään hetkeen, Golgatan kummulle sovittamaan maailman synnit.

Ihmisten – myös sinun ja minun – synty on todellista paha. Meidän synnin tähden on kärsinyt ja kärsii moni ihminen ja tuhoutuu Jumalan luoma luonto. Siksi myös syntien sovituksen pitää olla todellinen – siksi Jeesuksen piti kärsiä todellisesti. Ihmiskunnan lankeemus tapahtui paratiisin puutarhassa kauneuden ja runsauden keskellä – ihmiskunnan synnin sovitus työ alkoi autiomaan rumuuden ja puutteen keskellä.

Jeesus kulkee maailman syvimpiin paikkoihin ja äärimmäiseen puutteeseen löytääkseen kaikki kadonneet lampaat.

Paholainen kiusaa ja koettelee Jeesusta kolme kertaa. Kaikkien kiusausten polttopiste ja tähtäin on sama: Mikä on elämässä tärkeintä ja suurinta: Jumala ja hänen hyvä tahtonsa vai jonkin muu!?

Jokaisessa kiusauksessa on mukana halua työntää Jumala sivuun.

Useimmiten Kiusaaja ei tule eteemme rumana ja karvaisena kääpiönä, jolla on sarvet päässä ja hiilihanko kädessä. Ei, apostoli Paavalin mukaan Paholainen voi tekeytyä valkeuden enkeliksi (2. Kor.11:14). Jeesuksen kokemissa kiusauksissakin Paholainen ei ensisijaisesti tarjonnut Jeesukselle paha, vaan yritti korvata Jumala jollakin muulla hyvällä.

Monesti meidänkin elämässä ”hyvä” on ”parhaan” vihollinen. Meillä ihmisillä on monesti sinänsä hyvä ja oikea halu laittaa omat asiamme ja toisten tai maailman asiat kuntoon – mutta ilman Jumalaa. Meillä on luontainen halua olla omavarainen ja itseriittoinen – olla kuin Jumala.

Tai meillä on halu ja kiusaus tunnustaa todelliseksi vain näkyvät ja konkreettiset asiat – ei Jumalaa, jota emme voi nähdä.

Jumala antoi 10 käskyä elämän tärkeimmiksi ohjeiksi suojelemaan elämää. Niistä ensimmäinen: ”Minä olen Herra, sinun Jumalasi, älä pidä muita jumalia minun rinnallani!” on kaikkein tärkein ja sen mukana ratkeaa kaikki muukin meidän elämässämme.

Meidän ajallinen ja maallinen huolemme ja huomiomme kiinnittyy jatkuvasti meidän perustarpeistamme huolehtimiseen: ruokaan, juomaan, vaateeseen, terveyteen, kotiin jne.

Jeesus sanoi: ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin.” (Matt. 6:33).

Me emme uskalla luottaa siihen, että Jumala pitää meistä huolta. Me epäilemme, että hänen tahtonsa ei ole hyvä. Toki me ihmiset osaamme tulkita Jumalan tahdon myös yli sen, mitä on kirjoitettu: helposti lankeamme käyttäytymään fariseusten tavoin: laatimaan hurskaalta kuulostavia ohjeita ja sääntöjä, jotka eivät kuitenkaan ole Jumalan tahto. Ja itse emme useinkaan tahdo Jumalan hyvää tahtoa noudattaa omassa elämässämme.

Ensimmäinen kiusaus, jolla Paholainen yritti kiusata Jeesusta, koski leipää, toinen terveyttä ja ihmiselämän ajallista hyvinvointia. Paholainen tarttui nykyaikanakin laajalle levinneeseen käsitykseen, että jos on näin paljon pahuutta ja puutetta, ei kai hyvää Jumalaa voi olla olemassa!? Miksi Jumala piiloutuu, miksei hän astu esiin ja poista pahuutta maailmasta?

Jeesus vastaa Paholaisen kiusaukseen vetoamalla Jumalan omaan hyvään tahtoon Jumalan omassa sanassa: ”Kirjoitettu on: ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.” Toiseen kiusaukseen Jeesus vastasi: ”Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi!”

Jeesuksen elämässä leipä on esillä useita kertoja: ruokkimisihmeessä Jeesus siunasi 5 leipää ja 2 kalaa ja tuhansittain ihmisiä tuli ravituksi. Kyllä Jeesus haluaa pitää meistä huolta myös ajallisesti!

Mutta huomaa: ihmiset olivat jättäneet arkiaskareensa ja tulleet kuulemaan Kristuksen puhetta, Jumalan sanaa: ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin.” (Matt. 6:33). Näin kävi ruokkimisihmeessä!

Toisen kerran leipä on esillä, kun Jeesus asettaa ehtoollisen. Jeesus itse on Elämän Leipä, joka ruokkii kaikki maailman ihmiset ikuiseen elämään.

Kristinusko on tuonut meille – varsinkin niin sanottuihin pohjoisen pallonpuoliskon länsimaihin - sen ajallisen hyvinvoinnin, ruuan ja terveyden, joka meillä nyt on. Kuitenkin: hyvinvoivat nykyihmiset haluavat kyllä hyvinvoinnin, mutta hylkäävät sen, jolta se on tullut - Jumalan. Ja nyt länsimaissa olemme kääntymässä kohti aikaa, jolloin Jumalan hylkääminen alkaa näkyä pahoinvointina monien ihmisten elämässä.

Jumalan tarkoittama hyvinvointi ja onni tulevat siitä, että tahdomme tehdä hyvää, noudattaa Hänen hyvää tahtoaan.

Kolmannen ja viimeisen kerran Paholainen kiusasi Jeesusta lupaamalla Jeesukselle valtaa – Jeesus saisi valtaa kunhan vain Jeesus alistuisi Paholaiselle. Meillä kristityillä on myös

kiusaus haalia itsellemme valtaa – tavalla tai toisella. Kuinka olisikin makeaa ja ihanaa, jos toiset ajattelisivat ja toimisivat juuri niin kuin minä tahdon!

Myös hengellisissä asioissa meillä on vaara langeta käyttämään valtaa toisiin ihmisiin väärällä tavalla. Meidän on toki tuotava ilmi Jumalan hyvä tahto, mutta emme voi pakottaa toisia tottelemaan Jumalaa, koska jokainen on itse vastuussa Jumalalle omista teoistaan ja laiminlyönneistään.

Tästä pääsemmekin meidän uskon elämämme kannalta kaikkein tärkeimpään kohtaan, kun puhumme kiusauksista. On sanottu, että samalla tavalla kuin emme voi estää lintujen lentämistä päämme yli, emme voi estää kiusausten tulemistä. Mutta voimme estää, että linnut ja kiusaukset eivät tee pesää päämme päälle!

Meidän pelastuksemme ei viime kädessä riipu siitä, onnistummeko välttämään kiusaukset ja lankeemukset, vaan pelastuksemme riippuu siitä, tahdommeko pyytää lankeemuksiamme anteeksi ja uskomaan ne anteeksi annetuiksi Kristuksen pyhyiden ja sovituksen tähden.

Meidän tulee kilvoitella hyviin tekoihin, mutta ei pelastuksen takia vaan sen takia, että jos toimimme väärin ja teemme pahaa, turmelemme itseämme, elämäämme, toisia ihmisiä ja Jumalan luomaa luontoa.

Kiusauksia tulee, mutta oleellista on, haluanko elää joka päivä turvautuen Jumalan armoon ja anteeksiantamukseen ja tahdonko yrittää toteuttaa Jumalan hyvää tahtoa.

Jeesus itse kehottaa meitä: Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Tahtoa ihmisellä on, mutta ihmisluonne on heikko. (Matt. 26:41)

Apostoli Paavali sanoo: ”Jumalaan voi luottaa. Hän ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.” (1. Kor. 10:13)

Jumalaan voimme luottaa, hän pitää meistä huolta!

Tunnustamme yhteisen kristillisen uskomme:

Minä uskon Jumalaan,
Isään, Kaikkivaltiaaseen,
taivaan ja maan Luojaan,

ja Jeesukseen Kristukseen,
Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme,
joka sikisi Pyhästä Hengestä,
syntyi neitsyt Mariasta,
kärsi Pontius Pilatuksen aikana,

ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin,
astui alas tuonelaan,
nousi kolmantena päivänä kuolleista,
astui ylös taivasiin,
istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella
ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita,

ja Pyhään Henkeen,
pyhän yhteisen seurakunnan,
pyhäin yhteyden,
syntien anteeksiantamisen,
ruumiin ylösnousemisen
ja iankaikkisen elämän.

Amen.

Temptations

1st Sunday in Lent: Matthew 4:1-11

Ari Savuoja

Sermon at St. Luke's Chapel, 17 February 2013

Today's Bible reading is taken from the fourth chapter of Matthew's gospel:

Matthew 4:1-11

Then Jesus was led by the Spirit into the wilderness to be tempted by the devil. 2 After fasting forty days and forty nights, he was hungry. 3 The tempter came to him and said, "If you are the Son of God, tell these stones to become bread."

4 Jesus answered, "It is written: 'Man shall not live on bread alone, but on every word that comes from the mouth of God.'"

5 Then the devil took him to the holy city and had him stand on the highest point of the temple. 6 "If you are the Son of God," he said, "throw yourself down. For it is written:

*"He will command his angels concerning you,
and they will lift you up in their hands,
so that you will not strike your foot against a stone.'"*

7 Jesus answered him, "It is also written: 'Do not put the Lord your God to the test.'"

8 Again, the devil took him to a very high mountain and showed him all the kingdoms of the world and their splendor. 9 "All this I will give you," he said, "if you will bow down and worship me."

10 Jesus said to him, "Away from me, Satan! For it is written: 'Worship the Lord your God, and serve him only.'"

11 Then the devil left him, and angels came and attended him.

Today there's a lot of talk about competing and winning. Children get accustomed with competing and the need of winning already at an early age. At school they compete with each other and try to win their classmates by getting better grades from tests. Also, adults spend a lot of time and efforts to compete and win. In sport competitions one needs to win the other contestants. When applying for work one should beat the the other applicants.

In view of this, we may perhaps think that when Jesus defeated the Devil's temptations in the desert, that was some kind of competition between Jesus and the devil - like a boxing match, where one of the two wins.

Jesus' temptations by the devil were indeed real. However, the battle between Jesus and Satan had not been on an even level, for Satan has no real power of his own. One could say that the devil is like a dog that is kept on a lead by God. The devil is in God's hands like a dog on a lead. Of course, the dog barks and scares, but it cannot get any further than God allows.

Why, then, did God allow Satan's temptations of Jesus? We should note that when Jesus was tempted by Satan, Jesus had just begun his mission: the Holy Spirit had descended upon Jesus at his baptism at the Jordan River. And the Holy Spirit had lead Jesus to fast for 40 days in the desert, where he meets Satan and gets tempted.

I think God allowed Jesus' temptations in the desert to help Jesus getting prepared for the most important moment of his life. The encounter and contest with Satan in the desert helped Jesus to eventually face the Cross at Calvary and atone for the sin and evil of this world.

Our sin, your and my sin, is evil. Our sin has caused and is causing suffering for many people and the destruction of God's creation. That's why our sin had to be faced and contested by Jesus in his suffering at Calvary's Cross. The Fall of mankind, our falling into sin, began in the garden of Eden amidst beauty and abundance – Jesus' atonement for our sin began in the desert, in the middle of ugliness and lack of things. Jesus went into the most deserted place of the world and endured extreme lack of things and death to save our souls.

Satan tempted and tested Jesus three times. All the temptations point to the following question: What is the most important thing in life – God and His good will, or something else!?

Each temptation aims to give wrong answers, and intends to push God aside, to leave God out of the question.

Usually the Tempter appears not as many of us may see him, as an ugly and hairy figure with horns and a fork. According to the Apostle Paul, the devil masquerades as an angel of light (2 Corinthians 11:14). Let's see how he looks like in Jesus' temptations: it seems, at first sight, that the devil doesn't offer something evil to Jesus, rather he suggests to replace God by some other good.

Sometimes the things that appear to us first as "good" are in fact the enemy of our "best". We humans are often good and we have the right desire to put our own and others' things in the world right – but without God. We have a natural desire to be self-sufficient and righteous – to be like God. Or we have the desire and the temptation to recognise as real only visible and tangible things – not God, whom we can not see.

God gave the 10 Commandments as the most important guidelines for our lives. The first of these says, "I am the Lord, your God, do not hold other gods before me!" It is the most important one, and by it we stand or fall. Our earthly and temporal concerns and needs draw our attention mostly to our basic needs: food, drink, clothing, health, home, etc. However, Jesus said, "Seek first his kingdom and his righteousness, and all these things will be given to you as well." (Matthew 6:33).

We dare not trust that God will take care of us, of our earthly and temporal concerns and needs. We suspect that his will is not good. Also, we interpret the will of God over and above what is written in the Bible, and thereby take a Pharisaic stance: we make up guidelines, which are not expressing the will of God. And in fact, we often do not want to seek and follow God's good will in our own lives.

The first temptation by which the devil tempted Jesus, concerned everyday needs such as the bread, the second temptation health and well-being. As the devil tempted Jesus, so we today are tempted. Oftentimes we are carried away by these temptations and ask: How can there be a good God, as there is so much evil in this world? Why doesn't God come forward and remove all the evils of this world? Where is his good will?

Jesus answers the devil by appealing to God's own good will in his Word: "It is written: Man shall not live on bread alone, but on every word that comes from the mouth of God.' And to the second temptation Jesus answered: 'It is also written: Do not put the Lord your God to the test.'

In Jesus' life, the bread is used as a symbol several times: First, at the feeding miracle Jesus blessed the five loaves and the two fishes, and thousands of people came to be fed. Yes, Jesus wants to take care of us, our earthly and temporal concerns and needs! But let's see how this had come about: the people had left their daily work and gathered to listen to Christ, the Word of God: "Seek first his kingdom and his righteousness, and all these things will be given to you as well." (Matthew 6:33).

The second time the bread is referred to when Jesus set the Holy Communion. Jesus Himself is the Bread of Life that feeds all the people of the world, and nourishes them to eternal life.

Christianity has brought to us in the Western part of the earth temporal wellbeing, plenty of food and health. However, as we are doing well we are looking for even more wellbeing, and we reject the giver of all good – God. It seems to me that we are now entering a time in world history when our rejection of God is leading to a bad condition of many people's lives.

Let's remember that the wellbeing that God intends comes from the fact that we want to do good, and seek and follow His good will.

The third and last time Satan tempted Jesus, he promised power to Jesus. Jesus would receive this power as long as he submits to Satan. We Christians are also tempted to get

and use power in one way or another. For example, how wonderful would it be if we could make other people to think and act exactly as we want!

Also in spiritual matters, we have the tendency to strive for and use power towards other people in the wrong way. Of course, we must make visible God's good will, but we should not make others obey God by force and abuse of power. Everyone is personally accountable to God for his or her own thinking and doing.

This brings us to the most important lesson as we are talking about temptations. It is said that in the same way as we cannot prevent the birds flying over our heads, we cannot avoid temptations. But we can prevent the birds and temptations to make nests in our heads!

Our salvation does not ultimately depend on whether we manage to avoid temptations and falling into sin, but our salvation depends on whether we really want to be pardoned from our sin, and believe they are forgiven through Christ's righteousness and atonement.

We should strive for doing good, but not in order to get saved. This is impossible. We should strive for doing good, for if we get engaged in wrongdoing and evil, we deprave ourselves, our lives, others, and God's creation.

Temptations come into our lives, but it is essential to really live every day relying on God's grace and forgiveness, and try to do God's good will.

Jesus himself tells us: "Watch and pray so that you will not fall into temptation. The spirit is willing, but the flesh is weak." (Matthew 26:41)

The Apostle Paul says, "God is faithful; he will not let you be tempted beyond what you can bear. But when you are tempted, he will also provide a way out so that you can endure it." (1 Corinthians 10:13)

We can trust in God, he cares for us!

Let's confess together our Christian faith:

*I believe in God,
the Father almighty,
creator of heaven and earth.*

*I believe in Jesus Christ,
God's only Son, our Lord,
who was conceived by the Holy Spirit,
born of the Virgin Mary,
suffered under Pontius Pilate,
was crucified, died, and was buried;
he descended to the dead.*

*On the third day he rose again;
he ascended into heaven,
he is seated at the right hand of the Father,
and he will come to judge the living and the dead.*

*I believe in the Holy Spirit,
the holy catholic Church,
the communion of saints,
the forgiveness of sins,
the resurrection of the body,
and the life everlasting.*

Amen.